

[Ministeren for offentlige arbejder.]

føres. Dette kan kun ske ved ekspropriation, og denne ekspropriationsadgang er givet af folketingset i loven af 1964. Det er klart, at lejerens interesse i at fortsætte bestående lejemål i en ejendom, som fjernes i anledning af anlægget, må vige på samme måde, som andre interesser må gøre det, hvor samfundsudviklingen kræver indgreb i bestående tilstande.

Medens der ikke efter de gældende regler er mulighed for at yde erstatning til lejerne, for at disse eventuelt kan bevare et lavt lejeniveau, vil vi naturligvis gøre, hvad der er os muligt for at bøde på de af ekspropriationerne følgende vanskeligheder for lejerne. På denne baggrund må det bl. a. også ses, at vi allerede nu er i fuld gang med ekspropriationerne, uanset at ejendommene først på et senere tidspunkt skal nedrives. Man har, for at kunne give de berørte lejere det længst mulige fraflytningsvarsel, allerede begyndt på ekspropriationerne, og jeg kan i denne forbindelse oplyse, at 40 lejligheder skal fraflyttes den 1. januar 1968, 35 lejligheder den 1. januar 1969 og resten af de 185 lejligheder, heri inklusive andelslejlighederne i boligforeningen Holmehaven, den 1. januar 1970. Der vil på denne måde blive relativt rimelig tid for lejerne til at finde andre boligmuligheder.

Dernæst kan jeg oplyse, at der med repræsentanter for Gentofte kommune, Københavns amts vejvæsen og ministeriet er nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge forskellige muligheder for rulning af ejendomme såvel ud fra økonomiske og tekniske som bygningsretlige synspunkter. Ved ekspropriationsforretningerne i sidste uge blev der truffet bestemmelse om, at visse af de store beboelsesejendomme skal nedrives, og herefter er der kun tale om, at en rulning vil blive aktuel i enkelte tilfælde. Men spørgsmålet herom undersøges som sagt med henblik på en senere forelæggelse for ekspropriationskommissionen.

Endelig er det jo helt klart, at vi er meget interesserede i Gentofte kommunes tilbud om byggegrunde. Jeg kan her nævne, at det ved ekspropriationsforretningen i fredags blev oplyst, at der, hvis rulning ikke viser sig gennemførlig, vil være mulighed for på nogle grunde nord for Holmehaven at eta-

blere 73 nye lejligheder, hvilket i det store hele vil være tilstrækkeligt til at genhuse de lejere, der bliver boligløse i dette område af Lyngbyvejen. Det undersøges nu nærmere, om andelsboligforeningen eventuelt selv vil kunne opføre et sådant erstatningsbyggeri, måske i samarbejde med et socialt boligselskab. Det er endvidere tanken, at vi vil undersøge, om andre bygherrer i Gentofte på den ene eller den anden måde kan formås til at reservere lejligheder for de lejere, der skal ud i anledning af Lyngbyveprojektet.

Jeg kan yderligere tilføje, at det over for mig er oplyst af ekspropriationsmyndighederne, at sådan som tingene ligger, mener man, at det skal være muligt at skaffe erstatningslejligheder til samtlige lejere inden det tidspunkt, hvor man skal i gang med selve anlægsarbejdet.

Knud Thomsen: Jeg takker for ministerens svar, som for det første indeholder en række oplysninger, som på indeværende tidspunkt ikke var mig bekendt. Jeg takker, fordi jeg af ministerens svar hører, at ministeren er villig til det, jeg har indledt mit spørgsmål med, nemlig hensyntagen til de beboere, det drejer sig om.

Jeg er helt enig med ministeren i, at den juridiske stilling måske ikke er uklar, men endog klar; min fornuft siger mig, at en kommune ikke ved at nægte nedrivningstilladelse kan nægte at fremme følgerne af en ekspropriation krævet af almenvellet.

Imidlertid står ministeren for offentlige arbejder i den situation, at det øjensynlig erkendes, at der er et upåagtet felt i lovgivningen her, at det ikke er helt sikkert, ministeren overhovedet har hjemmel i den af folketingset vedtagne lov af 27. maj 1964 til at afholde sådanne ekstraordinære udgifter, som der muligvis kan blive tale om. Jeg vil derfor gerne stille det yderligere spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder, om ministeren — når han i øvrigt måtte have skaffet sig overblik over de muligheder, der er, og dermed de omkostninger, der kan være forbundet med denne hensyntagen til beboerne langs Lyngbyvejen — eventuelt, hvis ministeren ikke føler at have hjemmel i loven om vejarbejdet, da vil gå til finansudvalget eller frem-